

Ungdommen

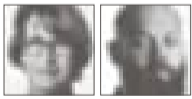
– den fantastiske og frygtelige

Hele teaterrummet på Republique er forvandlet til en sandstrand med teltlejr og en lille badesø med sommerlunt vand – her er det fra venstre Astrid Haugesen, Sofie Højsted Sørensen, Ludvig Brostrup og Joanna Kastrup, der dyster tæerne.

Af Trine Munk-Petersen
tmp@berlingske.dk

Foto: Christian Liliendahl
chli@berlingskemedi.dk

Der er varmt og trangt i det lille festivaltelt, hvor vi sidder tre mennesker klemt tæt sammen i lyset fra en enlig lommelygte. Udenfor har mørket sænket sig, natten er lun og stille, der høres kun dæmpet mumlen fra de mange andre telte på stranden, et sted klimprer en guitar, fra et andet telt lyder undertrykt latter. Astrid og Gabrielle sidder med hovederne tæt sammen og taler om livets store ting: Den første fest, det første kys, den første gang, de var i seng med en dreng. Gabrielle fortæller om sine forældre, der blev gift allerede som 18-årige. Den dumhed vil hun i hvert fald ikke gentage – hun skal først ud og erobre verden.

Mine ben begynder at sove, det er mange år siden, jeg har siddet i lotusstilling i et lille

Scene. Teater Republique har ryddet teaterrummet og skabt en kunstig sandstrand med teltlejr, sø og lejrball, hvor publikum kan møde nutidens ungdom og mindes deres egen.

telt på en strand. Tankerne går på langfart – til et andet telt, en anden strand, en anden tid og en flok venner, der var unge dengang og ligesom Astrid og Gabrielle klar til at erobre verden.

Et kraftigt lys trænger ind gennem teltdøren og bryder fortryllelsen. En batteri af kraftige projektører skærer gennem mørket, og instruktør Tue Bierings stemme kalder alle til samling på pladsen udenfor teltene.

Vi er på Teater Republique, der har ryddet hele teatersalen for sceneopbygning og publikumsrækker til fordel for en kunstig strand med 90 ton sand, en teltlejr med 35 farvestrålende festivaltelte og en badesø med 15.000 liter vand. På torsdag 5. februar er der premiere på forestillingen »Ungdom«, hvor 45 unge sammen med publikum vil prøve at komme helt tæt på det, der til alle tider og i alle generationer har gjort ungdommen til en ganske særlig del af livet.

»Den der ungdom er jo et fantastisk og

fuldstændig frygteligt sted at være. Det er den tid i livet, hvor vi oplever de måske mest dramatiske og eksistentielle øjeblikke. Det der underlige sted mellem barndom og det voksne liv, hvor du er i gang med at skabe sig selv – alle de valg, man skal tage, alle de førstegangsoplevelser, som jeg tror, alle vi, der er vel ude af ungdommen, har nogle helt klare følelser og helt klare billeder af, hvordan var,« siger Tue Biering.

Sammen med dramaturg Jeppe Kristensen har han fostret idéen til forestillingen, som de siden oktober har udviklet sammen med de 45 unge medvirkende, der har meldt sig til at deltage i det usædvanlige teatereksperiment. »Ungdom« er således langt fra et traditionelt teaterstykke med en handling og replikker. Forestillingen er mere formet som et forløb, en rejse gennem et døgn i en flok unge menneskers liv, hvor skuespillere og publikum deler nogle af de oplevelser og kommer omkring nogle af de emner, der hører ungdommen til – den første gang,

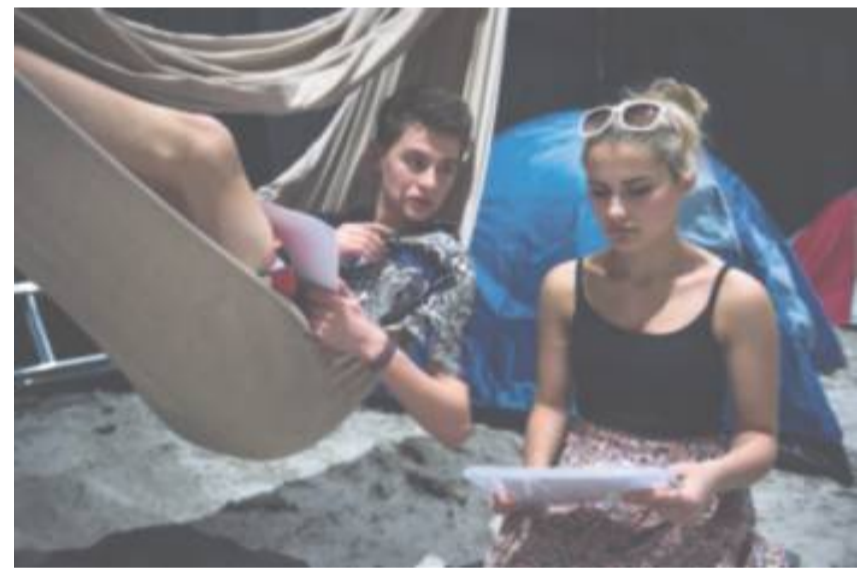

Astrid og Gabrielle er krøbet sammen i det lille telt, hvor de sammen med en gæst blandt publikum forbereder sig til aftenens fest og vender nogle af livet store spørgsmål.

Mørket har sænket sig over lejren med 35 festivaltelte, hvor både de medvirkende og publikum indkvarteres under forestillingen.

Instruktør Tue Biering har kaldt alle medvirkende i »Ungdom« sammen på pladsen mellem teltene. Forestillingen har ikke et egentligt manuskript og udvikles løbende i dialog med de unge.

»Ungdom« er en forestilling, man som skuespiller nærmest flytter ind i. Jonas Slotorub har kapret hængekøjen, mens han og Gabrielle Kicaite nærlæser forestillingens køreplan.

ansvar og forventninger, fester, kærester og konsekvenserne af de valg, man tager.

»Efterhånden som mørket falder på, åbenbarer der sig også nogle af de mørke sider, som man ikke nødvendigvis bryder sig om at vise frem i fuldt dagslys. Og som publikum bliver man del af noget, der måske også får én selv ud i den mørke del af de store følelser,« siger Tue Biering.

Teltlejren opfatter han som et billede på ungdommen – det fristed, man gerne vil have, når man er ung, og som de fleste voksne stadig kan relatere sig til.

»Langt de fleste af os har på et eller andet tidspunkt haft oplevelsen af at ligge på en strand rundt om et bål, mens Solen går ned og livet ligger uendeligt foran én,« siger han. »Og det er da vores drøm, at publikum for et kort øjeblik vender tilbage til deres egen ungdom og ved at spejle sig i de unge medvirkende genoplever de store øjeblikke fra dengang – og måske benytter lejligheden til

at reflektere over deres eget liv, og hvordan det egentlig gik til, at de er havnet der, hvor de er nu.«

17-årige Astrid Haugensen og Jonas Slotorub på 19, begge gymnasieelever, er to af de unge, der med liv og sjæl har kastet sig ind i teaterekspérimentet på Republique.

»Den dag, jeg tog til casting, havde jeg lige slået op med min kæreste, det var en meget sindssyg dag, og jeg opfattede det måske lidt som en slags terapi,« siger Astrid og ler. Hun er meget bevidst om, at forestillingen skal være så autentisk som muligt, og at det er hendes helt private tanker og erfaringer, hun hver aften skal dele med publikum.

»Det er da meget personligt og grænseoverskridende, men jeg synes, at alle historierne skal være mine egne,« siger hun. »Vi har også haft prøvepublikum på et par gange, og jeg føler, at jeg får et helt særligt forhold til den person, jeg har haft med inde i mit telt, netop fordi jeg har givet så meget af mig selv – og fordi de har givet så meget tilbage. Faktisk

➔ fakta

I TELTLEJREN

- »Ungdom« spiller på Republique fra 5. februar til 7. marts.
- Publikum indkvarteres sammen med de unge i 35 små festivaltelte og deltager i de forskellige aktiviteter som lejrball, fællessang og fest.
- Sommertøj og sandaler eller bare tæer anbefales.
- Forestillingen henvender sig til alle over 15 år, men er ikke egnet for gangbesværede og kørestolsbrugere.
- Læs mere på republique.dk

har jeg tænkt på vedkommende længe efter og forestillet mig, hvordan det ville være at møde den person ude i det virkelige liv.«

For Jonas betyder det mindre, om det er hans helt egne oplevelser, han deler med sin gæst i teltet, eller noget, han har hørt kammerater fortælle.

»Men udgangspunktet er, at vi skal fremstille ungdommen, som den er i dag – vi må ikke begynde at fortælle historier, som ikke kunne være sket,« siger han. »Det fede er, at forestillingen indeholder det universelle ved at være ung, som både én på 60 og én på 17 kan nikke genkendende til. For os er det jo en særlig mulighed at tale med et menneske, som måske er mere erfaren og kan give nogle råd, men som man ikke kender og formentlig aldrig kommer til at se igen. Det kan sætte nogle nye tanker i gang – og den 60-årige kommer forhåbentlig ud efter forestillingen med en oplevelse af selv at have været ung igen.«